

повномасштабна війна стала непростю перевіркою стійкості кримінально-процесуального законодавства України та його застосування у практичній діяльності, внесла значні корективи у чинне законодавство, яке не було готовим до сучасних реалій та потребувала суттєвих змін, що комплексно мають вирішити проблему забезпечення ефективних розслідувань кримінальних правопорушень.

1. Гловюк І., Тетерятник Г., Рогальська В., Завтур В. Особливий режим досудового розслідування, судового розгляду в умовах воєнного, надзвичайного стану або у районі проведення антитерористичної операції чи заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації та/або інших держав проти України: науково-практичний коментар Розділу IX-1 Кримінального процесуального кодексу України. Електронне видання. Львів-Одеса, 2022. 31 с.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 21.02.2024).

3. Про введення воєнного стану в Україні : Указ Президента від 24.02.2022 № 64/2022. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#Text> (дата звернення: 18.02.2024)

4. Щодо окремих питань здійснення кримінального провадження в умовах воєнного стану: Лист Верховного Суду Головам апеляційних судів від 03.03.2022 р. № 2/0/2-22. URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/new_folder_for_uploads/supreme/war/Inform_lyst_2022_03_03.pdf (дата звернення: 19.02.2024).

Дар'я УСОВА,

курсант 3-го курсу ННІ права

та підготовки фахівців

для підрозділів Національної поліції

Марина ЛОГІНОВА,

викладач кафедри цивільного права та

процесу Дніпропетровського

державного університету

внутрішніх справ

ПРИВАТНОПРАВОВІ ВІДНОСИНИ У КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Приватноправові відносини є ключовим елементом сучасного правового порядку, що регулює взаємовідносини між фізичними та юридичними особами у сфері їхніх прав та обов'язків. В контексті захисту прав людини, приватноправові відносини набувають особливого значення, оскільки вони відображають баланс інтересів між сторонами та забезпечують захист особистості в умовах цивілізованого суспільства.

У відповідності з Законом України «Про міжнародне приватне право»,

приватноправові відносини є основним компонентом правової системи, що базується на принципах юридичної рівності, вільного волевиявлення та майнової самостійності, і мають суб'єктами фізичні та юридичні особи. Водночас, у міжнародному приватному праві, суб'єктами відносин можуть бути як фізичні та юридичні особи, так і держави [1, с. 5].

У сучасній пострадянській науці міжнародного приватного права виокремлюються дві основні групи відносин: господарські, зокрема науково-технічні зв'язки між суб'єктами господарювання різних країн, та майнові, сімейні, трудові та інші відносини, що включають у себе іноземних громадян.

Важливим поняттям у міжнародному приватному праві є «іноземний елемент», який визначається Законом України «Про міжнародне приватне право». Це ознака, що характеризує приватноправові відносини, що регулюються цим Законом, і може виявлятися в одній або кількох формах, таких як участь громадянина України, що проживає за її межами, іноземця, особи без громадянства або іноземної юридичної особи у правовідносинах; розташування об'єкта правовідносин на території іноземної держави; або здійснення юридичного факту на території іноземної держави [3, с. 6].

Об'єктами міжнародного приватного права є матеріальні або нематеріальні блага, що знаходяться на території іноземної держави, наприклад, пошкоджений у автокатастрофі автомобіль. Суб'єктами міжнародного права є учасники правовідносин, які мають іноземну належність, наприклад, громадянство. Юридичні факти, що породжують правовідносини, також можуть мати місце за межами країни. Вони можуть стосуватися, наприклад, укладення договору у іноземній юрисдикції або виникнення правових обставин, які впливають на відносини, що мають міжнародний компонент [4, с. 16].

Отже, приватноправові відносини в міжнародному приватному праві не лише регулюють взаємовідносини між особами, але й враховують міжнародний аспект, що відкриває нові можливості та вимоги у забезпеченні захисту прав людини в умовах глобалізації та міжнародного співробітництва.

Приватноправові відносини базуються на принципах взаємної поваги, свободи волі, рівності та справедливості. Ці принципи є важливими складовими гарантування прав та свобод особи в сфері приватного права.

Захист прав людини в приватноправових відносинах забезпечується через систему правових норм, що регулюють такі сфери, як цивільне, сімейне, трудове право та інші. Наприклад, у сфері цивільного права, особа має право на недоторканність своєї власності, конфіденційність особистих даних, а також право на забезпечення безпеки та захисту від будь-яких форм насильства чи дискримінації [2, с. 47].

Приватноправові відносини також включають угоди та контракти між сторонами, де важливу роль відіграє принцип добросовісності та рівності прав. Захист прав людини у цьому контексті забезпечується шляхом укладання угод на взаємовигідних умовах, а також можливістю використання правових

засобів для врегулювання конфліктів та врегулювання спорів.

До того ж, судова система відіграє важливу роль у захисті прав людини в приватноправових відносинах. Особа має право на доступ до суду у випадках порушення її прав чи обмеження свобод. Судовий захист гарантує незалежний та об'єктивний розгляд спорів, що виникають між сторонами, та прийняття справедливих рішень на основі закону та принципів правосуддя.

Приватноправові відносини в сучасному суспільстві є важливим інструментом захисту прав людини. Шляхом забезпечення рівності, свободи та справедливості в угодах та контрактах, а також через ефективну дію судової системи, приватноправові відносини сприяють захисту особистості та забезпеченню гідних умов життя кожної людини. Розуміння та врахування цих аспектів є важливим для підтримки правового порядку та гармонійного розвитку суспільства.

1. Гордеюк А. О. Проблема правового регулювання приватноправових відносин в умовах їх віртуалізації. Форум права 2018. С. 27-36.
2. Гриняк А. Б. Особливості договірної регулювання приватноправових відносин. Приватне право і підприємництво. 2018. С. 121-125.
3. Мережко О. О. Колізійне право. Українська дипломатична енциклопедія: У 2-х т. Редкол.: Л. В. Губерський (голова) та ін. К: Знання України, 2017 Т. 1 760с.
4. Фединяк Г. С. Якість сучасного законодавства України, яке регулює приватноправові відносини. Правова держава 2020. С. 18-24.

Владислава УСТИМЕНКО,
курсантка 3 курсу ННІ права та
підготовки фахівців для підрозділів
Національної поліції
Науковий керівник :
Віталій ТЕЛІЧУК,
професор кафедри
оперативно-розшукової діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, старший
науковий співробітник, доцент

ДО ПИТАННЯ НЕГЛАСНОЇ РОБОТИ ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЯК СКЛАДОВОЇ ОПЕРАТИВНО- РОЗШУКОВОЇ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЛЮДЬМИ

Одним із найбільш небезпечних видів організованої транснаціональної злочинності є злочини, пов'язані з торгівлею людьми. Учинення зазначених злочинів є найзухвалішою формою порушення основоположних прав людини